

АРХІТЕКТУРА БУДІВНИЦТВО

Виходить
з 1962 р.
№ 1-2
(1329-1330)
Січень-Лютий
2008 рік

Національний підхід

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ ПО РЕЙТИНГУ ВУЗІВ

10-11 січня в КНУБА в залі засідань Вченої ради проходила підсумкова Міжнародна конференція "Ранжування університетів: європейські та національні підходи". Конференція підвела підсумки діяльності консорціуму університетів України і низки країн ЄС в рамках проекту Темпус - Тасис №T074A06 "Європейсько-український підхід до встановлення міжуніверситетської рейтингової системи".

Учасниками проекту є Міністерство освіти і науки України, Таврійський національний університет ім. В.І.Вернадського, Одеський національний політехнічний університет, Київський національний університет будівництва і архітектури, Дніпропетровський регіональний інститут державного управління національної академії державного управління при Президенті України, Київський міжнародний університет, Cordoba University, Spain (Іспанія), The Fund for International Projects of Spain, Warsaw School of Economics, Poland (Польща).

З вступним словом до учасників конференції виступив ректор КНУБА, д.т.н., професор А.М.Тугай. Він підкреслив, що рейтинг вузів, а також дослідження в цій області проводяться у всьому світі впродовж більше двадцяти років. Ця проблема носить комплексний характер і вимагає рішення достатньо складних завдань з різних предметних областей вузів. Проведення порівняльного (кількісного і якісного) аналізу діяльності вузів користується великим інтересом у різних соціальних груп і державних інституцій: абітурієнтів і їх батьків, працевлагодівців і інвесторів, міністерств і відомств. Крім того, відзначається відчутний позитивний вплив таких оцінок на поступальний розвиток освітніх систем не лише в країнах з розвинутою економікою, але і в країнах, що знаходяться у стадії переходу й країнах, що розвиваються. Тому завдання аналізу і узагальнення світового досвіду в цій

області, а також інтеграція його з вітчизняними розробками є дуже актуальною. В Україні накопичений значний досвід побудови рейтингів вузів.

Трохи історії. Якщо, наприклад, пригадати радянські часи, тоді всі організації, в т.ч. навчальні заклади брали участь у соціалістичному змаганні, регулярно заповнюючи та складаючи для вищих інстанцій звіти з великої кількості параметрів. Через великий розмір таких звітів та недостатню продуктивність переліку параметрів виникала проблема контролю коректності статистики, яка наводилась. Це породжувало можливість приписки та переключень (зрозуміло, що у кращій бік). Ще одним суттєвим недоліком цих оцінок було те, що виконувалися вони аж ніяк не незалежними й незацікавленими інстанціями, що зумовлювало низьку ефективність таких форм аналізу. Останнім часом інтерес до подібного аналізу діяльності вищих навчальних закладів України став поступово повертатися. Це обумовлено і реформуванням вищої освіти, і інтегруванням в міжнародний освітній простір й необхідністю аналізу ефективності функціонування всіх організацій.

На пленарному засіданні про підходи до ранжування університетів розповіли багато учасників підсумкової конференції. Так, професор Таврійського національного університету ім. В.І.Вернадського В.Н.Бержанський виступив із презентацією проекту про-

рами Темпус - Тасис №T074A06 "Європейсько-українські підходи до розробки рейтингової системи вищих навчальних закладів". Про національний досвід з питання ранжування вузів - свою 20-літню дослідницьку працю розповів у доповіді В.А.Ямковий (Міністерство освіти і науки України), про Європейський іспанський досвід з цього питання розповідав присутній координатор проекту Spain-Ukraine Fund, Cordoba University, Spain, професор І. Perevozniк; таблиці ранжування англійських університетів, які щорічно презентують газети Гардіан і Таймс, у своєму виступі представила доцент кафедри менеджменту Одеського національного політехнічного університету С.С.Шаповал. І, нарешті, з власним дослідженням з цього питання виступив запрошений з Іспанії професор кафедри патологоанатомії Cordoba University Aniceto Mendez Sanchez. Він торкнувся цієї проблеми з боку ветеринарії. Уряд Андалузії, де знаходиться університет, всіляко сприяє проблемі одностаттєвості спеціальностей у вищих навчальних закладах. Щоб присутнім був більш зрозумілим виступ іспанського професора, який звучав іспанською мовою, його коментував координатор проекту професор І.А.Перевознік.

Насамкінець: прослухавши виступи учасників проекту "Ранжування університетів: європейські та національні підходи" можна зрозуміти, що основною метою проведення порівняльного й, особливо, кількісного аналізу вітчизняних вузів повинна бути розробка ефективного, наочного, прозорого механізму, що забезпечує цілеспрямоване і осмислене управління і поступальний розвиток окремих університетів і інституцій і всієї вищої освіти. Особливу актуальність цьому завданню додає приєднання України до Болонського процесу.

Матеріал підготовлений газетою

Nota bene

ЧОМУ ВИ ЧИТАЄТЕ "АРХІТЕКТУРУ І БУДІВНИЦТВО"?

Минулого року нашій газеті виповнилося 45 років. Тоді багато хто висловлював свої думки, спрямовані до А+Б. Аднями наш дописувач Сергій Тараненко запропонував ще раз опитати студентів, надавши їм це саме питання: чому вони читають студентську газету, що їм подобається, чого їй бракує на сторінках своєї багатотиражної.

Для когось ця газета - джерело інформації для таких самих молодих людей, як вони, для когось - знайомство з Альма-матер, ще для когось - зв'язок поколінь, для інших - можливість висловити власні думки, поділитися плодами власної творчості. Нам згадалися, насамперед, наші випускники. Будівельного факультету: Ігор Гудим, який з 1-го курсу вмів талановито висловити власні думки, зацікавити однолітків, Андрій Беницький - також здібний дописувач газети, який, окрім зміни викласти думки про університетські події, ще був добрим гумористом, Тетянка Грудинська, старанна, небайдужа людина та активний студентський кореспондент А+Б. Добре пам'ятаємо випускника факультету ГІСУТ Богдана Гераська, що ще на 2 курсі взявся за написання складного навіть для журналіста матеріалу на цілу газетну сторінку та багатьох інших.

Для мене, редактора А+Б, як і для моїх попередників, які в цій редакції працювали, - це зв'язок зі студентами (коли постійно живеш із ними разом "від сесії до сесії", коли відчуваєш, як горнуть до тебе талановиті особистості, розумні і ініціативні люди, коли береш у руки фотоапарат і б'єши фотографувати їх). Зрештою, для кожного з нас А+Б щось своє...

Ольга Мискіна, студентка 1 курсу КНУБА:

"Шукаю публікації про студентське життя"

Я читаю А+Б вже четвертий чи п'ятий місяць. Мені подобається знаходити тут думки моїх однолітків і старших людей про різні події. Шукаю публікації про студентське життя, про історію КНУБА та життя викладачів, які тут працювали чи працюють. Узагалі читаю усе поспіль. Але найбільше мені цікаво читати третю сторінку - тут нам постійно розповідають про історію Києва, міста, яке стало нам рідним. Збираємося через газету вітати з Днем народження наших одногрупників - гадаю їм це буде приємно...

Євген Кривов, студент 3 курсу КНУБА:

"Мені подобаються матеріали про спорт"

Крім мене, газету нашу читають в сім'ї всі: і бабуся, і дідусь, і тато з мамою. Мені цікаво читати все! Особливо цікавлюся публікаціями про спортивні досягнення університету. І ще матеріали про любов. Хотілося б матеріалів про різні виставки, про які ніде не прочитаєш, та про різні новини...

Олег Блаженков, студент 2 курсу КНУБА:

"Люблю читати міркування студентів"

Я читаю нашу А+Б десь із середини першого курсу, коли довідався, що її щомісяця можна узяти у вестибул універу в дні виходу з друку. Я проходив тоді повз місце, де газета лежала на стільці, й подумав: чи можна її просто узяти, чи треба комусь заплатити? Тепер я стараюся читати кожний номер А+Б. Якщо не встигаю взяти у вестибул, то приходжу до редакції, де мені завжди достається свіжий номер. Найбільше подобається мені читати невеличкі бліц-інтерв'ю із студентами, такі, як зараз, що я відповідаю, потім дуже люблю дізнаватися, яким було наше місто 100 років тому... анекдоти. Добре було б, щоб газета друкувала ще кросворди.

Ірина Пасічник, студентка 4 курсу КНУБА:

"Читаю захоплено про відомих вчених КНУБА"

Дуже люблю нашу студентську А+Б. Як тільки бачу, що хтось йде в руках з газетою, одразу питаю, де взяв. Що подобається читати, насамперед? Про відомих вчених університету, про їх досягнення, одразу стає приємно на душі, що вчуся у закладі, де вчилися і працювали такі особистості. Знаю, що в газеті можна здобути перший журналістський досвід, який ніколи не заважить у житті. Вважаю, що А+Б - хороша газета.

Опитувала й міркувала І.Герашенкова

Газета виступила. Що дали?

ЛІТОПИС ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ. НОВИЙ РОЗДІЛ

У жовтневому номері газети "Архітектура і Будівництво" (№12-13, 2007 р.) було опубліковано стаття професора Ю.О.Піщаленка "Ювілейне видання Літопису". Йшлося в ній про розділ Літопису "Випускники КНУБА (КІБІ)" та про думки професора щодо цього видання. Стаття проф. Ю.О.Піщаленка отримала схвальну оцінку керівництва університету та громадськості.

Рада ветеранів на своєму засіданні утворила Оргкомітет з підготовки наступного видання розділу "Випускники КНУБА (КІБІ)" Літопису. До складу комітету увійшли представники деканатів і ради ветеранів від факультетів нашого закладу. Допомогти у цій важливій роботі пообіцяли: начальник відділу кадрів О.Ю.Вольтерс, завідувач архіву В.В.Онофрійчук, директор музею С.М.Кролікова та ін.

Редакція газети "Архітектура і Будівництво" просить: побажання і пропозиції щодо підготовки нового розділу видання направляти до Оргкомітету, Голові Ради ветеранів професору С.М.Любченку або до редакції газети університету (редактор І.І.Герашенкова). Підготувати рукопис до видання планується до травня 2008 року.

Під час роботи конференції

Президія міжнародної конференції з рейтингу вузів

Доповідає В.А.Ямковий (Міністерство освіти і науки України)

Дослідженнями діляться професор Aniceto Mendez Sanchez

Виступає координатор проекту проф. І.А.Перевознік

Унікальні споруди

ДЕРЖАВНА ПРЕМІЯ ВЧЕНОМУ КНУБА

В грудні 2007 року згідно наказу Президента України В. Ющенка "Про присудження Державних премій України в галузі науки і техніки 2007 року", премією відзначений завідувач кафедри залізобетонних і кам'яних конструкцій нашого університету, доктор технічних наук, професор Арнольд Якович Барашков за роботу "Створення, освоєння виробництва і широке впровадження нових конкурентоздатних на світовому ринку плавучих композитних споруд вітчизняної продукції". Робота присвячена рішучо важливій науково-технічній і народно-господарській задачі – створенню, освоєнню виробництва і широкому впровадженню конкурентоздатних на світовому суднобудівальному ринку плавучих композитних і залізобетонних споруд різного призначення, багато з яких не має аналогів в світовій практиці суднобудування.

В останні роки особливою увагою на світовому ринку користуються композитні плавучі доки великої підняльної сили, а також новий вигляд плавучих залізобетонних споруд: плавучі електростанції, засоби освоєння континентального шельфу, підстави бурових платформ, затоплені понтони для огороження штучних ґрунтових островів, причали для судів і роботи з генеральними вантажами, склади і сховища, бази для експедиційних робочих, дебаркадери, припортові хвилезамисни споруди, готелі, житлові будинки на воді, розважальні комплекси, плавальні басейни, автостанки тощо. Такі плавучі споруди мають низку істотних переваг перед стаціонарними.

Трохи історії. В світі плавучі доки будують з металу, який, як відомо, у воді піддається корозії. Тому для забезпечення економічно доцільного терміну служби доки до розрахункових товщин елементів його корпусу додається товщина металу, яку неважко "з'їсть" корозія. При цьому товщина стінок корпусу в запас збільшується на 30–50%, наприклад, при розрахунковій товщині палуби 6 мм її збільшують до 8 мм, а бортів – до 12 мм. Щоб уповільнити корозію, металеві корпуси покривають захисною фарбою, яка має обмежений термін служби. Таким чином металеві доки регулярно доводиться докувати, що на якийсь час виводить їх з експлуатації.

Залізобетонні корпуси потрібна менш дорога сталь в порівнянні з листовим і профільним прокатом для металевого корпусу; витрати на будівництво корпусу зменшуються в 6–10 разів; залізобетонні плавучі споруди при нормальній експлуатації можуть служити до 70 років, що в 1,5–2 рази більше, ніж сталеві, вартість будівництва композитних споруд на 15–20% нижча за аналогічні сучасні металеві при меншій капітальній вкладеннях на організації виробництва.

Кафедра залізобетонних і кам'яних конструкцій КНУБА на чолі з її завідувачем доктором технічних наук, професором Арнольдом Яковичем Барашковим в період з 1992 по 2006 рік спільно з працівниками Херсонського державного заводу "Ізумруд", фахівцями і учнями ЦКБ "Ізумруд" (м. Херсон), Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова (м. Миколаїв) та ТОВ "Нові інноваційні технології" (м. Київ) провела наукові дослідження і дослідно-конструкторські розробки. В результаті були створені конкурентоздатні на світовому ринку композитні плавучі доки і інші залізобетонні плавучі споруди вітчизняної конструкції, освоєно їх виробництво і здійснено широке впровадження.

На основі аналізу можливостей обслуговування доками судів різних типів і розмірів були розроблені конструктивні ряд модулів композитних плавучих

Ювілей

ВЧЕНИЙ, ДОСЛІДНИК, ПЕДАГОГ

Нещодавно свій ювілей відзначив професор кафедри гідравліки та водовідведення Іусуф Мухамедович Таварткіладзе – відомий український вчений, дослідник, експериментар і практик в галузі біотехнологічних методів захисту природного водного середовища від антропогенних комунальних та промислових забруднень.

Закінчивши будівельний факультет Тбіліського політехнічного інституту і отримавши диплом інженера з водопостачання і водовідведення в 1961 році І.М.Таварткіладзе розпочав свою трудову діяльність. До практичної роботи молодий спеціаліст залучився в якості інженера-проектувальника Камчатського філіалу проектного інституту "Дальвоентморпроект", де з часом виріс до керівника групи.

Один із найважливіших в долі майбутнього вченого етап творчого зростання припадає на час його роботи (1964-1970 р.р.) у відділі очистки стічних вод Науково-дослідного та конструкторсько-технологічного інституту міського господарства (м. Київ). Саме в цьому – одному із найбільш відомих і авторитетних в колишньому СРСР науковому центрі по вивченню і практичному впровадженню новітніх розробок в галузі охорони природи – молодий, дотлиивий, енергійний інженер крок за кроком накопичував цінний практичний досвід дослідника, експериментатора, практика. Саме тут він обрав напрямок своїх наукових уподобань, якому і присвятив всю свою майбутню діяльність – біологічну очистку стічних вод.

Невдовзі, в 1967 році, І.М.Таварткіладзе вступає до аспірантури на кафедру гідравліки, водопостачання та водовідведення тодішнього Київського інженерно-будівельного інституту, де за два(!) роки готує до захисту кандидатську дисертацію, присвячену новій споруді – біофільтром з блочним завантаженням. Через три роки він вже викладач цієї кафедри – і так сходинка за сходинкою – асистент, доцент, професор (з 1996 р.).

Іусуф Мухамедович Таварткіладзе талановитий організатор наукового пошуку. Саме його зусиллями в КІБі в 1976 р. було створено Галузеву науково-дослідну лабораторію Міністерства легкої промисловості УРСР з питань охорони навколишнього природного середовища, якою він керував до 1985 р. В цьому науковому і практичному осередку при його безпосередній особистій участі було виконано десятки важливих досліджень і проектних розробок з очистки виробничих стічних вод, зокрема, для Херсонського бавовняно-паперового комбінату, Рівненського комбінату штучного волокна, Ходорівського та Червонознам'янського цукрових заводів тощо.

Творче узагальнення і науковий аналіз величезного практичного досвіду дозволили І.М.Таварткіладзе в 1992 р. захистити докторську дисертацію, присвячену проблемі інтенсифікації роботи малих очисних каналізаційних споруд.

І.М.Таварткіладзе успішно керує роботою молодих дослідників. Одинадцять його учнів вже захистили кандидатські дисертації, серед них громадяни Камеруну, Сирії, Малі, Гани.

Багаторічні творчі досягнення І.М.Таварткіладзе і його цінний практичний досвід віддзеркалено в більше ніж 140 наукових і методичних публікаціях. До найціннішого фонду вітчизняних науково-технічних розробок з охорони водного середовища, зокрема, увійшли такі його монографії і посібники: "Биофильтры с блочной загрузкой" (1982 р.), "Сорбционные процессы в биофильтрах" (1992 р.), "Водоотведение малых объектов" (1998 р.), "Малые очистные сооружения. Справочник проектировщика" (2002 р.), "Водоведення промислових підприємств. Учебний посібник" (2004 р.).

Професор Таварткіладзе веде активну громадську роботу – він є членом спеціалізованої Ради по захисту докторських дисертацій при КНУБА, а також членом редакційної колегії фахового наукового збірника "Проблеми водопостачання, водовідведення та гідравліки".

В свої 70 років І.М.Таварткіладзе залишається бадьорію і енергійною людиною, охоче спілкується зі студентами та колегами не тільки в робочих аудиторіях, але і на спортивній арені – він один із найактивніших і найзавзятіших учасників запальних баталій на волейбольних майданчиках.

І.М.Таварткіладзе користується незмінним авторитетом і повагою серед своїх колег, спіробітників, студентів. Його добре знають і шанують спеціалісти в галузі охорони навколишнього природного середовища не тільки в Україні, але і в країнах СНД.

Колеги, друзі, студенти

myway.in.ua
кар'єра. крок за кроком

ВЕБ-ПОРТАЛ ДЛЯ МОЛОДІ

Чи було в вас відчуття неспокою за завтрашній день? Відчуття того, що ви щодня ходите до університету, але ні ваші очікування, ні сподівання батьків так і не виправдовуються? Матеріал, що викладається, є далеким від життя: забагато теорії та мало практики, застаріла інформація, незацікавленість викладачів у якісному викладанні. Можливо, ви вступили до даного факультету не через те, що маєте потяг до цього виду діяльності, а лише через існуючий у суспільстві стереотип щодо престижності та популярності даної професії. І тоді вам взагалі не подобається те, чому вас навчають. Часом трапляється, що і факультет, і обрана вами майбутня спеціальність вам подобається, але ви не бачите в ній перспектив через незатребуваність вашої професії на ринку праці. Якщо все, що написано, вас минуло стороною, то ви просто щасливчик! А якщо ні? Що ж тоді робити?

Насправді, не такий страшний чорт, як його малюють. І в нашій країні, а особливо в Києві, є безліч варіантів для реалізації власного потенціалу. І першим порадищем у цій важливій справі може стати веб-портал для молоді www.myway.in.ua. Тут зібрана інформація, що може стати корисною молодій людині, яка бажає визначитися з власним майбутнім. На порталі є чотири розділи:

- **Освіта** – інформація про можливості додаткової освіти та персонального розвитку (тайм-менеджмент, робота в команді, комунікаційні навички);
- **Кар'єра** – інтерв'ю з молодими і досвідченими фахівцями та інформація про можливості самореалізації в різних сферах;
- **Новини** – сучасні тенденції на ринку праці, молодіжні заходи тощо;
- **Компанії** – розгорнута інформація про міжнародних та українських роботодавців, їх корпоративну культуру та наявні вакансії.

Ще однією проблемою є хибна думка молоді щодо можливостей стажування за кордоном. Багато хто вважає, що поїхати на навчання в іншу країну – це все одно, що полетіти на Марс. Насправді, все набагато доступніше і портал www.myway.in.ua переконає вас у цьому. Тут є інформація про стажування та важливі тренінги, що проходять в різних містах України. Також наявний список недержавних громадських організацій, які можуть стати у нагоді.

Портал досить молодий (створений у квітні 2007 року), але вже встиг завоювати довіру та популярність. В планах колективу: організація круглих столів та дискусійних клубів щодо проблем працевлаштування та персонального розвитку молоді.

Тож, якщо ви бажаєте влаштуватися на роботу, чи просто хочете дізнатися про новини в сфері ринку праці, веб-портал www.myway.in.ua саме для вас!

Оксана Гульченко, 5 курс ФАІТ

Ремонтний плавучий док. 2002 рік.

Питання: чи можна припинити платити данину морю у вигляді тисяч тонн металу й фарби і таким чином знизити втрати матеріалів, підвищити експлуатаційну надійність плавучих доків та знизити витрати на виробництво і ремонт? Відповідь на це питання полягає в застосуванні залізобетонних понтонів-корпусів і металевій палубній надбудові – технології будівництва композитних доків. Сполученням залізобетонних понтонів і металевих багт доки досягається органічне використання переваг обох матеріалів при забезпеченні максимальної підняльної сили, що також якнайповніше задовольняє вимогам замовника.

Розвиток залізобетонного суднобудування обумовлений такими перевагами композитних плавучих споруд у порівнянні з сучасніми металевими: на споруду залізобетонного корпусу потрібно в 1,5–3 рази менше металу, чим для аналогічного сталевого за рахунок використання бетону і раціональнішого розміщення сталі в конструкціях; для

чких доків різної підняльної сили з уніфікованих конструкцій. Для створення такого ряду був визначений док з мінімальною довжиною, на якому можна раціонально розмістити всі функціональні приміщення і механізми. Під час вступу на завод замовлення на док більшої підняльної сили розміри (довжина і ширина) основного дока можуть бути збільшені за допомогою додаткових понтонів-приставок, що зростають з основним понтоном на плаву. Розроблена нова технологія будівництва композитних плавучих доків великої підняльної сили (від 13500 тонн до 28000 тонн) і практично будь-яких розмірів (завдовжки більше 200 м, шириною більше 50 м, висотою понтона до 7 м) з окремих великогабаритних частин з подальшим безкесонним зрощенням корпусу по довжині і ширині на плаву без застосування підводних робіт. Розроблені нові матеріали для залізобетонних конструкцій на основі модифікованого бетону забезпечують їх довговічність і значно збільшують тривалість експлуатації в морській воді. Зас-

тосування таких рішень вигідно відізняє вітчизняну технологію будівництва композитних плавучих доків від зарубіжної.

Проведені дослідження і конструкторські розробки дозволили створити нове покоління сучасних композитних плавучих доків підняльною силою від 8500 тонн до 28000 тонн, а також залізобетонні і композитні понтони різного призначення вітчизняної конструкції, що побудовані на новій науковій основі і відповідають всім сучасним вимогам світового ринку. Доки мають автоматизовану систему управління механізмами, електронні системи визначення рівня води в баластних цистернах крену і диферента, прогину і перегину дока при перегоні і експлуатації, є екологічно безпечнішими, ніж їх попередники.

Створені і впроваджені нові принципи організації і управління виробництвом. Розроблені і впроваджені засоби механізації трудомістких виробничих процесів, внаслідок чого значно понижена трудомісткість і тривалість будівництва.

Спроектовані і побудовані композитні плавучі доки та інші виробні є унікальними спорудами, їх характеристики забезпечують можливість буксирування з порту Херсон на Далекий Схід, Камінь земної кулі, Виконані розробки забезпечили будівництво і постачання замовникам різних країн світу в 1992–2006 рр. більше двох десятків конкурентоздатних на світовому ринку композитних плавучих доків підняльною силою від 8500 тонн до 28000 тонн,

а також інших залізобетонних плавучих споруд вітчизняної конструкції: у Російську Федерацію, Японію, Південну Корею, Фінляндію, Туреччину, Болгарію, В'єтнам, Алжир, ОАЕ, українським підприємствам і в низку інших країн. Все це дозволило Україні зайняти провідне місце у області будівництва композитних плавучих доків великої підняльної сили не тільки на території колишнього СРСР, але і лідирувати позиції в світовому композитному докостроєнні. Для України загальний економічний ефект від проданих різних замовникам композитних плавучих доків, а також інших композитних залізобетонних споруд склав близько 400 млн. гривень.

Матеріал підготовлений газетою

На пагорбах київських...

ШУМІВ-ГУДІВ ВОКЗАЛ СТОЛИЧНИЙ...

На тому місці, де з бульвару Шевченка можна повернути на вул. Комінтерну, трохи нижче за пам'ятник командармові М. Щорсу, до 1926 р. стояв пам'ятник графові А.А.Бобринському роботи академіка архітектури І. Шредера і скульптора І. Монігетті. Постамент був виконаний з місцевого граніту і лабрадориту. Бронзовий граф, загорнутий в римську тогу (символ невтомних пошуків і подвижництва), спирався ногою на залізничну рейку, дивлячись у бік вокзалу.

Далеко не всі знають, що А.А.Бобринський один з батьків залізниці Російської імперії. З його участю закладається залізничний зв'язок між Санкт-Петербургом і Царським Селом, а у нас в Києві, вже після смерті графа, в 1870 році між Києвом і Балтою.

Київський вокзал почали будувати ще в 1868 р. в районі Вокзальної площі в долині річки Либідь на місці "Солдатського і Жандармського моста", і на час початку руху на залізницю, в 1870 р. його відкрили. Перший шлях складав – 428 верст, а швидкість поїзда – майже 20 км/г. Уже в перші піроку залізницею скористалися 24742 людей. Тому що, сівши до вагону на київському пероні можна було зійти з нього де-небудь в Австрії й Польщі, Одесі та Миколаєві, крупних містах всього Правобережжя.

Вокзал був побудований за проектом архітектора І.Вишневецького з жовтої цегли в стилі староанглійської готики. На привокзальній площі були упорядковані стоянки візників і диліжансів. Працювали і ліворуч від головної споруди працювали ресторати і зали очікування пасажирів І-го і II-го класів. Вокзал мав телефонний зв'язок і електричне освітлення за допомогою світильників і ламп розжарювання.

Одночасно з вокзалом будуються в 1868–70-х р. р. головні залізничні майстерні для ремонту паровозів і вагонів. А поряд виникає професійне поселення, яке одержало назву Залізничної колонії. Першою її забудова була дерев'яною. Тут в 1876 р. відкривається перша на залізницю "Технічна залізнична школа", яку в 1884 р. перетворили на "Училище по підготовці прислуги залізниці". На початку XX ст. в Залізничній колонії за проектом архітектора О. Кобелева споруджують будинки для дітей-сиріт службовців залізниці. У цьому будинку пройшло дитинство (1904–1910 рр.) видатного українського художника Анатолія Галаткіонівича Петрицького.

11 серпня 1877 р. вокзал сильно постраждав від пожежі, яка виникла з невідомої причини, і вимагала ремонту і реконструкції. В Управлінні Південно-Західних залізниць був розроблений проект перебудови Київського вузла...

Початок XX століття був пов'язаний з інтенсивним технічним розвитком залізниць. Уже 1900 року стало зрозуміло, що Київ потребує нового вокзалу. Влада довгий час не помчала цього, та 1907 року було прийнято рішення про його спорудження. Проте кредит був виділений лише на споруду тимчасового пасажирського приміщення, розрахованого на три роки.

Стару будівлю розібрали 1908 року, неподалік збудували приміщення товарного вокзалу, а на місці майбутнього поставили тимчасовий дерев'яний павільйон. На довгий час вокзал перетворився на досить непривабливе місце. Приїжджі говорили: "Треба ж, таке красиве місце, а вокзал – просто барак!" Крім всього іншого, перед ним красувалася брудна площа з бумажника із візниками, над якою дзвеніли крики хлопчиків-продавців: "Кому води холодної?", "Цигарки, цигарки!"... Сидючись Києву з таким "вокзалом" жила 24 роки – аж до 1932.

Навесні 1927 управління Південно-Західної залізниці оголосило конкурс на створення нового вокзалу, в якому взяли участь найкращі архітектори того часу;

біцького. Під час роботи між двома архітекторами виник конфлікт, тому автором Київського вокзалу часто називають тільки Вербицького Олександра Матвійовича (1875–1958), видатного українського архітектора та педагога, професора Київської художньої академії.

Умови конкурсу ставилися досить незвичайні: фасад будівлі повинен був виглядати у дусі конструктивізму (мода тих років), але з урахуванням елементів українського бароко. Поєднання українського бароко і конструктивізму, проте Вербицький зміг гідно вийти з ситуації й обрав величезне параболічне вікно вестибюля своєрідним "кожоніком", в якому було щось від митрополітичних споків Софійського собору. Таким чином в монументальній архітектурно-художній зовнішності вокзалу несподівано переплелися риси українського бароко і елементи ультрасовременого конструктивізму. Фронтон центральної частини будівлі був увінчаний лінійним Державним гербом Української РСР. У 1932 році новий вокзал урочисто ввели в експлуатацію, і він став сириматиєся як свого роду триумфальна арка при в'їзді до Києва.

В період Другої світової війни, в 1943 році, Київський вокзал випробував певні руйнування. Фашисти намагалися підірвати його в підвільній частині, але арматура скрутилася в спіраль, і будинок вистояв. А через два роки торжество Перемоги в дивом уцілілій будівлі відзначили дуже оригінально: арки були замінити спареними колонами, параболічні вікна "прикрасили" безглуздими пілястрами, стелю розписали зірочками, а матові плафони замінили... люстрами метробудівель. Але найголовніше – в залах очікувань на стінах з'явилися картини з виробничо-патріотичними сюжетами...

Післявоєнний київський вокзал закономірно притягав до себе бродяг, п'яниць, злодіїв, пошів і бандитів. Коли додому стали повертатися батьки, сини і брати – всі, кому судилося залишитися в живих в кровопролитних битвах, – дехто їх вже чекав... Ось молодий лейтенант з медаллю на грудях важко опускає на землю дві валізи, в одній з яких подарунки для рідних, а в іншій – те, що можна продати або обміняти: мило, капранові панчохи... Знайти б відразу оптовика! І раптом з'являється такий же "служивий", у військовій формі, тільки без погон... Заходять в підворття двоє довірливого необлукатуреного будиночка. Домовляються з господарем про ціну і вирішують обмити операцію. І не помітив лейтенант, як одержав заду сильний удар по голові... Прокинувшись ні грошей, ні валіз, ні документів...

Коли незабаром після війни увалюю Київського міськвиконкому закрили Євбаз і почали розчищати площу біля вокзалу від "рундуків" і навколишніх будиночків – рундуків, то не тільки потрівожили полоровалиці, то не тільки потрівожили трупи... чища шурів, але і стіли знаходили трупи... На початку 1950-х років при відновленні вокзалу були істотно перероблені (у помпезному стилі сталінської епохи) інтер'єр основних приміщень за проектом архітектора Р.Ф. Домашенка. том архітектора Народного Комі-

Практична психологія

ЧОГО БОЯТЬСЯ СТУДЕНТИ?

Нещодавно в Києві проходив науково-практичний семінар "Методичні та теоретичні засади практичної психології". Цей представницький науковий форум зібрав провідних учених-психологів та практиків з різних міст України. Учасники семінару на засіданнях обговорювали актуальні проблеми практичної психології. Студкор газети Наталка Баран побувала на пленарному засіданні семінару, прослухала кілька цікавих дискусій. В той же день вона дізналася про позицію і думку свого старшого знайомого (часто бере участь в публікаціях А+Б) психолога-практика Федора Мельничука. Отже, чого бояться студенти?

– Відколю існує життя на Землі, люди завжди ставали заручниками переживань. Страх є вроджений, природний і формується ще з дитинства. Побовання, що дістанеш покарання від батьків за невиконаний наказ, осуд за неморальний вчинок стають регуляторами людської поведінки, не дозволяють вийти за рамки усталених норм і є одним із критеріїв, який формує людську особистість.

Античні автори виділяли два типи страхів: Фобос і Деймос, Страх і Жах, усвідомлений і неусвідомлений стани.

У своєму основному значенні, за словами Федора Мельничука, страх – емоція, що виникає у ситуації загрози біологічному чи соціальному існуванню людини, спрямована на джерело реальної небезпеки, слугує попередженням, сигналом про неї. Страх, певною мірою, є корисний, захисний. Це переживання різко підвищує шанси організму вижити, викликаючи у кров адреналін та поліпшуючи постачання м'язів к-

Фобія з психологічного погляду є утєчею людини від несприятливого чи неприхильного їй середовища середовища, яке, на її думку, стає дедалі ворожим. Тому фобію визначають як страх перед об'єктами або ситуаціями, які не дають, зрештою, для того ніяких раціональних підстав. Як стверджує лікар-психолог Федір Мельничука, людина розуміє, що її страх безглуздий, але не може його побороти.

Фобічні розлади можуть призвести навіть до зміни життєвого стилю. Хто боїться першим заходити на сцену відповідати, той завжди приходите пізніше. Якщо все ж таки доведеться читати всупереч своєму страху, то можуть виникнути такі симптоми, як прискорене серцебиття, сухість у роті, пльвітвість, відбувається зниження самооцінки і мучить страх критики.

Студентство як особливе і специфічне покоління має свої страхи, свої "фобії", що їх, правда, з часом, за п'ять років, можна подолати. Адже зникає джерело, яке стимулювало появу цих побовань.

– Сто років – числа тринадцять. Сто-совно побовання чисел, то майже кожен студент, якщо так відверто не боїться якогось числа, то просто стверджує, що не любить його. І йти здавати іспит чи залік під цим номером його не примусиш, що там не було б.

Особлива роль серед студентських страхів приділяється двом досить близьким формам, що мають свою специфіку: страху відповідальності і страху іспитів. Перший з них небезпечний своєю тривалою дією, другий, хоча й короткий, часом досягає значної сили. Саме з наявності цих фобій можуть погодитися навіть викладачі. Однак, на їхню думку, деяким сучасним студентам притаманна не лише гнєрифобія – страх відповідальності, а й графобія – страх процесу писання, зокрема конспектування як на лекції, так і в бібліотеці, фронтофобія – страх мислення, особливо під час практичних занять. Хронофобія – боязнь плинності часу, тому студенти витрачають його на все, окрім навчання. Антропофобія – острах студентів перед викладачами, в яких вони мають заборгованість. З чим погоджуються самі студенти, так це з тим, що ними часто керує ергофобія – острах праці. Вони ладні довго займатися чим-небудь, аби тільки не ... працювати. І спробуй тут зрозуміти таке каламбурне мислення! Однак, як стверджує доктор Мельничука, студенти – молоде покоління, яке не повинно мати будь-яких фобій, а все вище перелічене – лише страхи, пов'язані з їхньою діяльністю – навчанням.

Чому ми піддаємось фобіям – важко пояснити... Можливо, ззовні дорослі, ми ще надовго в душі з а л и ш а є м о с ь найвми дїтми і, розуміючи, що це безглуздо, усе ж таки віримо у свої фантазії. Отож, якщо їх усе-таки важко позбутися, то треба прийняти вміти володіти собою, коли до вас підкрадеться непрхорна фобія.

Бєсїду вєла Наталка Баран, студкор газети

Фото В.Кукелка

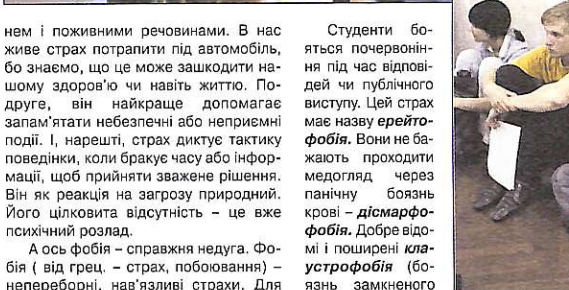

Фото В.Кукелка

нем і поживними речовинами. В нас живе страх потрапити під автомобіль, бо знаємо, що це може зашкодити нашому здоров'ю чи навіть життю. По-друге, він найкраще допомагає запам'ятати небезпечні або неприємні події. І, нарешті, страх диктує тактику поведінки, коли бракує часу або інформації, щоб прийняти важке рішення. Він як реакція на загрозу природний. Його цілковита відсутність – це вже психічний розлад.

А ось фобія – справжня недуга. Фобія (від грец. – страх, побовання) – непереборні, нав'язливі страхи. Для фобії характерна, крім стійкого відчуття страху, ще й наявність сценарію його переживань.

Студенти бо-ються почервоніння під час відповіді чи публічного виступу. Цей страх має назву ереїтофобія. Вони не бажують проходити медогляд через панічну боязнь крові – дісмарфобія. Добре відомі і поширені клаустрофобія (боязнь замкненого приміщення) та її протилежність агографобія. Є студенти (і їх досить багато!), які бояться "чорто-

ВІД ПРОСТУДИ ДОПОМОЖЕ

ОПТИМІЗМ

Це цікаво

Зима – традиційний сезон червоних носів, високих температур і інших симптомів, які супроводжують простуду.

Тому багатьом студентам і співробітникам університету буде цікаво дізнатися, що думають учні про те, як можна захистити себе від утомливих хвороб. Йдеться зовсім не про вітаміни і облівання вранці, хоч те, що дослідники називають це однією необхідною умовою для міцного здоров'я, теж упевнено можна назвати компонентом правильного способу життя. Як виявилось, люди не бути здоровими, якщо вона не відчуває себе щасливою.

Знашли, веселі, спокійні й увенчені в собі люди є набагато здоровішими за своїх нещасних і скривджених на життя товаришів, затвердує Стівен Коен з американського Університету Карнегі Меллон.

Оптимізм, товариський і висока самооцінка – ось чинники, що впливають на хороше змове самопочуття не гірше лимонів і малинового варива. Все інше – вік, расова і статеева приналежність, рівень освіти і індекс маси тіла – не має ніякого значення.

Однією великою (ширина – 24 м) залоголевою з виходами на платформи міститься близько тисячі чоловік (архітектор Л.М.Чуприн, інженери Т.Г.Смаїдє та Б.С.Юрченко). Вокзал став розрахований на 72 пари поїздів і 400 тисяч пасажирів на добу. У 1978–1980 було реконструйовано головний вестибюль вокзалу. Останню реконструкцію Київського Центрального залізничного вок-

Протягом декількох тижнів учні спостерігали за 193 добровольцями у віці від 21 до 55 років і стежили за перепадами їх настрою.

Встановивши "середній рівень щастя" кожного з учасників експерименту, дослідники спробували заразити їх риновірусом або вірусом грипу, які є причинами зимових недугів. Виявилось, що оптимізм дійсно допомагає уберестися від простуди, діючи як додатковий чинник, що підвищує імунітет. Цікаво, але при тому, що веселі й життєрадісні люди володіють міцним здоров'ям, зворотної залежності тут не спостерігається.

Тобто понад міру злі й дратівливі люди зовсім не є більш схильними до простудних захворювань, ніж ті, чий характер знаходиться в межах середньої "норми оптимізму".

К. Величко, студкор газети

У 2003 р. ввели новий південний корпус вокзалу, оснащений за останніми світовими зразками. Перед ним на новій площі побудована церква св. Георгія Змєобора (арх. С. Юнаков).

У грудні 2007 року крївний залізничний вокзал України – Київ-Пасажирський відсвяткував своє 75-ліття. Сьогодні він щодоби приймає 103 пари потягів, з яких 38 пар. – власного формування, а також

Кохаймося

"ШЛЮБНИЙ БУМ"
НАПЕРЕДОДНІ 2008 РОКУ

У останній робочий день 2007 року в Україні одружилися близько 2,4 тис. пар. Як повідомили в прес-службі Міністерства юстиції, в органи реєстрації актів цивільного стану громадян на останній робочий день року (29, 30 або 31 грудня – залежно від області) було подано рекордну кількість заяв на укладення шлюбів – 2367.

Тоді як в останній робочий день минулого 2006 року були зареєстровані лише 35 браків, відзначають в Мініст. Напередодні 2008 року практично у всіх регіонах України міністерство констатує "шлюбний бум". Тільки у Рівненській, Чернівецькій, Волинській і Тернопільській областях кількість пар, охочих одружитися перед Новим роком, – незначна – 10, 3, 2 і 1 пара відповідно. У аналогічний день 2006 року в 20 регіонах України з 27 не був зареєстрований жоден брак.

По кількості охочих одружитися напередодні свят лідувала Донецька область – 366 заяв, за нею йшли Крим – 210 заяв, Дніпропетровська область – 202, Луганська – 180, Закарпатська область – 157 і м. Київ – 154 заяви.

За даними РАГСів, впродовж всього 2007 року спостерігалася підвищена шлюбна активність населення України.

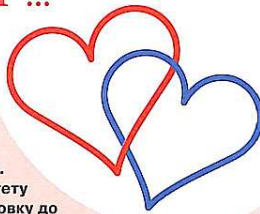
Разом з тим, органи РАГС повідомляють, що розірвали брак в останній робочий день 2007 року в Україні 159 пар, що також перевищує показники минулих років.

Підготував О.Тарасенко, 2 курс КНУБА

Таїнство шлюбу

"ОБИЦЯЮ, ЩО НЕ ПОКИНУ ТЕБЕ
АЖ ДО САМОЇ СМЕРТІ"...

"Вінчання у церкві стало сьогодні неодмінним атрибутом весільних урочистостей. Церковний шлюб беруть практично всі молодята. Для когось – це Боже благословення, а для когось – просто гарний обряд, данина традиції... Знаходячись у батьків на Львівщині, я попросив пароха (приходський священник) нашої помісної церкви о. Мирослава Шиха розповісти для студентів університету про суть і значення церковного шлюбу та про підготовку до нього", – сказав студент Ш курсу КНУБА Богдан Залізник, прийшовши до редакції А+Б. І справді, чого б ні? Читайте!

"На початку створення Бог створив із чоловіком та жінкою. Ось чому чоловік покине свої батька-матір і пристане до жінки своєї; ...що, отже, злучить Бог, людина хай не розлучає" (Св. Від Марка, 10, 6-9).

Подружжя – це найдавніший і найсвятіший контракт, що його може людина укласти. Сам Бог засвідчив і ствердив той контракт, заповідаючи: "Будуть плідні, множиться і наповнюєть землю та плодюрядкуйте її собі" (Буття, 1, 28).

У Таїнстві Вінчання Церква проголошує поклонання нареченим "царювати з Христом". Молодята, наче князі у день коронації, отримують найкращий земний спадок від Бога – супутника їх супутницю в цьому земному житті. "Поеднавшись у Таїнстві Подружжя, вони ...повинні служити одне одному і своєму потомству" (Пос. до еф., 5,21).

На жаль часто буває так, що наречені перед весіллям набагато більше переймають клопотами, пов'язаними з майбутнім застільям, весільною музикою, одягом тощо, аніж своєю підготовкою до вінчання в церкві. Про те, що для багатьох наречених шлюб у церкві – лише гарний обряд, свідчить статистика, згідно з якою приблизно половина подружжя, які взяли шлюб, згодом розпадаються, забуваючи клятву на Євангелії "і не покину тебе аж до самої смерті".

Самі наречені пари могли глибше збагнути сенс шлюбу в церкві та християнського подружжя, для них проводиться обов'язкова передшлюбна наука (катехизація). На цих курсах молодих готують до святого подружжя: обговорюють теми родинного життя, даючи конкретні поради про життя в подружжі, без поспіху приймаючи остаточне рішення стосовно шлюбу. Таку катехизацію молоді проходять у тій церкві, де вони братимуть шлюб. У церкві даються оголошення про одруження. Це робиться для того, щоб хтось, хто знає причини, які перешкоджають любові, міг повідомити про це священника. Такою причиною може бути, наприклад, те, що хтось з наречених уже в минулому брав церковний шлюб. У цьому випадку вінчання можливе лише тоді, коли церковний суд уневажає попередній шлюб (для цього мусять бути поважні причини).

Вінчання не здійснюється в піст. Хіба – за поважних винятків (наприклад, тривала подорож чи хвороба когось із наречених).

Для укладення подружжя обов'язково має бути взаємна згода – без насильства, шантажу і умов. На жаль, у наш час нерідко трапляється шлюб з розрахунку. Дуже часто причиною укла-

дення шлюбу є вагітність нареченої (хоча білий вінчик на її голові повинен символізувати чистоту). Чи буде спільне подружжя життя таких пар щасливим – покаже час, але за моїми спостереженнями, такі пари часто розпадаються, бо ґрунтуються не на справжній любові, а на розрахунку чи статевій пристрасті.

Буває, хлопець з дівчиною люблять одне одного, хочуть одружитися, а батьки всіляко намагаються перешкодити їхньому шлюбові. Звичайно, діти повинні шанувати своїх батьків, прислухатися до їх порад і думок. Але свій вибір хлопець і дівчина мають робити самостійно. Саме тому священник виконує волю молодят, а не їх батьків.

У мой священничій практиці був випадок, коли батьки і з боку хлопця, і з боку дівчини робили все, аби їхній шлюб не відбувся. Молоді люди вихіли на заробітки за кордон, але і після їхнього повернення батьки не змінили свого рішення. Молоді жінка вже була вагітна на останньому місяці, коли вони все ж вирішили взяти шлюб, щоб дитина народилася в подружжі, освяченому Богом. За кілька годин після вінчання у подружжя народилася дитина.

Був у мене ще один випадок, коли на моє запитання: "Чи маєш ти добру і непримінену волю та тверду думку взяти собі за дружину (ім'я)", що її перед собою бачиш?" хлопець відповів: "Ні". Я запитав удруге. Він знову сказав "ні". Я повільно повторив запитання втретє. Якщо і втретє він (чи вона) каже "ні" – шлюб не укладається. Але наречені на третій раз відповіли "так". Я так і не дізнався, чи в нього дійсно з'явилися сумніви в останній момент, чи він просто, думаючи за себе, був неуважний (і таке буває). Отже, я би порадив нареченим перед шлюбом прочитати у молитовнику, як здійснюється Таїнство Подружжя, а під час вінчання бути дуже уважними і прислухатися до слів священника, аби не розгубитися у відповідальний момент.

Зазвичай, у день перед вінчанням, у п'ятницю, наречені замовляють у церкві Службу Божу за своє здоров'я і приступають до Святої Сповіді та святого Причастя.

Цього не можна оминати, незважаючи на жодні передвесільні клопоти. Бо шлюб у церкві, здійснення Таїнства Вінчання – найважливіше, що чекає молодят у день весілля. А отже – вимагає найбільшої підготовки і найглибшого розуміння.

Записав Б.Залізник,
студент КНУБА

Віання моди

СЕЗОН 2008. ЗАЧІСКИ

8-9 березня 2008 року в Німеччині, в Дюссельдорфі, проходить Міжнародна виставка перукарського мистецтва (Top Hair International). Про неї дуже добре знають спеціалісти: всього один штрих – і змінюється образ зачіски. Що ж пропонує нам рік 2008?

Насамперед він вимагає від жінки одного – бути жіночкою! І не соромитися цього. А що як не волосся підкреслює нашу жіночність, шари і красу? 2008 – й ласкаво дозволяє нам самим вирішувати, який довжини волосся віддати перевагу. У моді як короткі стрижки, так і довге волосся.

Основа стрижки – класичні боб, каре і сезонні всіма можливими варіаціями на ці теми. Це популярні стрижки 60-х років ХХ століття, які знов піднімають в рейтингах зачісок. І примушують модниць всього світу нещадно зрізати свої локи. Пора перетворитися з м'якої діви в зав'язатого "гарсона"! Відмінна риса старих знайомих стрижок – м'яка асиметрія, яка робить голівку маленькою і витонченою.

Довжина і стрижки

В сезоні представлено три основні тенденції: коротка стрижка в стилі бахроми на блискучому волоссі з рваними кінцями; гламурні пасмоки волосся, яке спадає на очі і раз у раз закриває їх при русі головою; локи або бублик, розташовані каскадом або поанглійськи, які красиво обрамляють обличчя. Ніяких

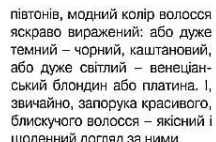
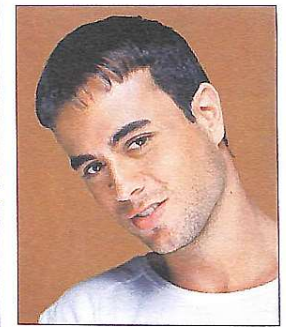
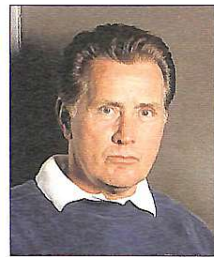
Довге волосся

Для довгого волосся ще одна варіація художнього безладу. Різні рівні довгих пасм додають волоссю легкість і об'єм і дозволяють легко укладати зачіску. Щоб підсилити ефект безладу, потрібно нахилити голову і в такому положенні висушити її. Рваний чубок, що укладається на одну сторону, делікатно прикриває око. Щоб надати зачісці більш класичного вигляду, необхідно скористатися гребінцем і укласти волосся з її допомогою. Проте, щоб зберегти стиль зачіски і модну тенденцію, краще так і залишити пряди волосся, що спадають на око.

Ще одна тенденція – локи, бублик, – можуть бути використані на волоссі будь-якої довжини для додавання зачісці романтичного, гламурного або бунтарського вигляду.

Фарбування

Характерна стилістова межа в тенденції фарбування волосся: монохромність. У моді цього сезону лідирують: вогненно-рудий, світло-ру-

півтонів, модний колір волосся яскраво виражений: або дуже темний – чорний, каштановий, або дуже світлий – венетанський блондін або платина. І, звичайно, запорука красивого, блискучого волосся – якісний і щоденний догляд за ними.

Коротка зачіска з акцентом на маленьку й задирилу бахрому, яка легко укладається просто пальцями. Ця легка на щодень зачіска краще всього виглядає на густому волоссі, природний блиск якого додають маски з натуральної жири.

Стрижка на основі базового "Гавроша" виконують ножницями і бритвою: трохи розпалена ніжка, потилиця подібна до пір'я, дуже короткий маленький чубок. Ножницями то там, то тут робляться пасмочки. Особливо добре стрижка виглядає на густому і гладкому волоссі. Наймодніший штрих – укладання за допомогою воску, який допомагає добитися ефекту парика. Цей рваний стиль робить волосся схожим на "пучок пір'я" і дуже легко укладається просто пальцями.

Стрижка в стилі "панк" виконують коротко на потилиці і по-боках, на верхівці ж волосся залишається довгим. Вгорі, над лобом, волосся укладається в "художньому безладі". Ця зачіска підходить лише молодим, екстремальним дівчатам з дуже хорошою, чистою шкірою обличчя.

Неправильне подовжене каре з короткою потилицею і довгими пасмами волосся попереду, декілька відблисками світлх пасм і призначений для жінки – хамелеона, оскільки має масу варіантів для укладання і привертає своєю різноманітністю нестандартністю. Наступний модний різновид каре – з короткою потилицею і кількома напівдовгими бічними пасмами, які падають на лоб, очі і щічки. Для більшого об'єму пасма профільовані майже від коріння волосся, а їх кінчики направлені вперед.

Ще одна коротка асиметрична стрижка: тут довга чолка обрамляє потилицю у формі коми, яка закінчується напівдовгими пасмами, на одній стороні обличчя.

тимуться лише в межах дуже близьких відтінків одного і того ж кольору (монохромність).

Зачіски для чоловіків

Короткому і доглянутому волоссю віддає перевагу більшість сучасних відомих і не дуже чоловіків – це короткі стрижки, які кажуть, "охайні голови". Ніякого натяку на безлад. Класика – найпопулярніша стрижка. Це, свого роду, "опогад" модної чоловічої зачіски 1950 року, коли все волосся спереду зачісується назад, але трохи відклинається в один бік. Для підтримки волосся в такому положенні необхідне використання будь-якого засобу для укладання.

Якщо Ви віддасте перевагу волоссю середньої довжини – можна залишити волосся ззаду довшими, ніж попереду, або залишити все волосся однієї довжини. Такого стило чоловічі зачіски залишають шанс для творчості: ви можете створити на голові невеликий безлад, так званій стиль "тільки-но прокинувся". Інший варіант – залишити їх в природному вигляді, але використовувати відповідний засіб для укладання.

Для всіх тих, у кого ліній волосся рідшає, кращий варіант чоловічої зачіски – підстригти волосся спереду дуже коротко, і трохи довше по всьому колу голови. Тим, хто вже на шляху облісіння, краще збрити волосся наголо. Це найкращий і наймодніший спосіб вирішення проблеми. Якщо бий шлях ви не обрали, середній часовий період між "стрижками" – п'ять днів.

Підбрала Наталка Баран

НАШ САЙТ В ІНТЕРНЕТІ: www.knuba.edu.ua (розділ новини), e-mail: knuba@knuba.edu.ua

Засновник — Київський національний університет будівництва і архітектури "А+Б"
Свідоцтво про реєстрацію: К1, № 137 від 20.12.1995 р.

Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи точки зору автора.
Редакція лишає за собою право редагувати і скорочувати матеріали авторів.
Надруковано у ЗАТ "ВІПОЛ", вул. Волинська, 60

Редактор Ірина Герасценкова
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 03180, м. Київ-180,
Повітрофлотський проспект, 31, кімн. 601а, тел. 241-55-35